

GAS Kararı: Davacının, davalı markasına uzun süre ses çıkarmayıp, sonradan tanınmış marka hakkına dayanarak davalı markasının hükümsüzlüğünü istemesi MK m. 2 anlamında hakkın kötüye kullanımını teşkil eder:

“Davacı vekili, müvekkilinin faaliyet konularını ifade eden,dünyanın birçok ülkesinde tescilli ve tanınmış markası olan “GAS” ibaresinin davalı yanca Türkiye’de haksız olarak tescil ettirilip müvekkiline ait malların satışının engellenmeye çalışıldığını,markalarının Paris Sözleşmesi 1.mükerrer 6.maddesi kapsamında himaye gördüğünü ileri sürerek, davalının markasının hükümsüzlüğüne karar verilmesini istemiştir.

Davalı vekili, müvekkilinin 1992 ve 1995 tarihlerinde tescil ve 10 yıl sonra da markalarını yenilediğini,davacı markasının tanınmış marka olmadığını, davanın 5 yıllık hak düşürücü sürede açılmadığını, zira davacının tekstil emtiası için tescil isteminin müvekkilinin markası nedeniyle TPE Başkanlığınca 16.1.1997 tarihinde reddedildiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna göre, davalının tescilinin 1992 yılında yapıldığı ve bu tarih itibarıyla davacı markasının Türkiye’de tanınmış marka sayılmasını gerektiren kriterleri kapsayan ticari faaliyetinin olmadığı, davalı markasının tescil tarihinden itibaren 10 yıllık bir süre geçtikten sonra dava açıldığı, bu süre içinde davacının,davalının markasını kullanmasına itiraz etmediği,davalının kendi olanaklarıyla “GAS” markasını tanıtip bu konuda ticari faaliyetini genişlettiği, bu aşamadan sonra davacının tanınmış marka ve Paris Sözleşmesinin 1.mükerrer 6.maddesine dayanarak hükümsüzlük davası açmasının MK.’nun 2.maddesi karşısında ve hakkın zamanında kullanılmamasından dolayı dava hakkının kalmadığı gerekçesiyle red kararı verilmiştir.

Kararı davacı vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına ve hükümsüzlüğü istenen davalı markasının tescil edildiği 1992 tarihinde davacı markasının tanınmış marka statüsünde olduğunun kanıtlanamamış bulunmasına, davacının aynı işaretin tescili için 1997 yılında TPE.’ne yaptığı ve kısmen redde uğrayan marka başvurusunda da tanınmışlığa dayalı itiraz ve dava haklarını kullanmadığının anlaşılması bulunmasına göre davacı vekilinin yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddi ile hükmün onanmasına karar vermek gerekmiştir”.

(11. HD, 09.03.2006, E. 2005/2888, K. 2006/2381 – Ali ORHAN: Tanınmış Markalar, Arıkan, İstanbul 2007, s. 409-410)